

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **M. M. R.**
zastoupený opatrovníkem Mgr. Tomášem Auerem,
advokátem, sídlem Teplého 2786, 530 02

proti
žalované: **Krajské ředitelství policie Pardubického kraje,**
sídlím Opočinek 57, 530 02 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2023, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce napadl žalobou rozhodnutí specifikované v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný rozhodl podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 125 odst. 2 písm. c), § 125 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění o 20 dnů. Původně byl žalobce zajištěn na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2022, č. j.

X, doba zajištění byla stanovena na 60 dní od okamžiku omezení osobní svobody, ke kterému došlo 8. 7. 2022. Následně byla doba zajištění prodloužena rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 9. 2022, č. j. X, o dalších 60 dnů, rozhodnutím ze dne 3. 11. 2022, č. j. X, o dalších 60 dnů a rozhodnutím ze dne 27. 12. 2022, č. j. X opět o 60 dnů. Jednalo se tedy v pořadí o čtvrté prodloužení doby zajištění žalobce.

2. Žalobce uvedl, že byl zajištěn celkem na 260 dní, přičemž institut zajištění je zcela mimořádným institutem v oblasti cizineckého práva. Žalobce tvrdil, že žalovaný v jeho případě nepostupoval s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě a bez zbytečných průtahů a žalobce tak vystavil opakovanému psychickému tlaku z prodlužování zajištění. Žalobce je přesvědčen o tom, žalovaný neměl prodlužovat dobu jeho zajištění nad 180 dní. Dle žalobce prodloužení doby zajištění o dalších 20 dnů vyžadovalo zvýšenou kvalitu odůvodnění rozhodnutí, včetně vyličení skutečností, které k rozhodnutí vedly a včetně objasnění stavu řízení. Dle žalobce je rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalobce tvrdí, že byly porušeny základní zásady činnosti správních orgánů podle správního řádu a čl. 8 Listiny základních práv a svobod a čl. 5 Evropské úmluvy o lidských právech. Z uvedených důvodů navrhl žalobce zrušení žalovaného rozhodnutí a dále navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek, neboť měl za to, že je porušováno jeho právo na osobní svobodu a nedotknutelnost.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Dále žalovaný připomněl, že to byl právě žalobce, kdo rezignoval na možnost seznámit se s obsahem správního spisu před vydáním rozhodnutí, když o prodloužení doby zajištění o 20 dní bylo rozhodnuto na základě zcela konkrétních okolností, a to na základě informace o zajištění náhradního cestovního dokladu pro žalobce a na základě předpokládaného transferu žalobce do země jeho původu dne 14. 3. 2023.
4. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí na základě podané žaloby bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců: *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit, nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
6. Podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. (...)*

7. Podle věty první ust. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.*
8. Podle ust. § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců: *[p]olicie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.*
9. Podle ust. § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: *[d]oba trvání zajištění podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů, podle odstavce 2 písm. c) 365 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.*
10. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce byl dne 8. 7. 2022 v 03:22 hodin kontrolován hlídkou Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Odboru cizinecké policie kraje Vysočina na silnici č. III/3515 mezi obcemi Jersín a Nadějov ve skupině dalších 24 osob jdoucích pěšky se zavazadly. Na výzvu policie žalobce nepředložil doklad totožnosti ani jiný dokument prokazující jeho totožnost, vlastním prohlášením uvedl totožnost jako shora. Dne 8. 7. 2022 bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců. V rámci účastnického výslechu dne 8. 7. 2022 žalobce uvedl, že se z ekonomických důvodů rozhodl odjet z Bangladéšské lidové republiky. Nejprve letecky odcestoval do Rumunska. Poté za pomoci převaděčů odcestoval nelegálně v kamionu, spolu se skupinou dalších cizinců, přičemž cílem jejich cesty byla Itálie. Řidič je však vysadil v České republice s pokynem, aby počkali na jiné auto. V České republice neplánoval zůstat, cílem cesty byla Itálie. Žalobce nemá žádné vazby na území České republiky, neplánoval tu zůstat. U sebe měl hotovost asi 300 EUR. V zemi původu nebyl pronásledován, jde podle něho o bezpečnou zemi. V případě propuštění by dále pokračoval v cestě do Itálie. Uvedl, že nemá v České republice kde bydlet, ani nevěděl, kam jít a kam by mu měla být doručována pošta. Dne 27. 12. 2022 bylo vydáno předposlední rozhodnutí o prodloužení zajištění o dalších 60 dnů (č. j. X). Ze správy Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 27. 2. 2023 bylo zjištěno, že Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky vydalo žalobci náhradní cestovní doklad Bangladéšské lidové republiky s platností do 23. 5. 2023. Správní vyhoštění mělo být realizováno v rámci návratové operace s agenturou FRONTEX, které bylo naplánováno na den 14. 3. 2023, případně mělo být správní vyhoštění žalobce realizováno prostřednictvím komerčního letu. Z uvedených důvodů rozhodl žalovaný dne 2. 3. 2023 o prodloužení doby zajištění o 20 dní podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný rovněž vyhodnotil nemožnost použití zvláštních opatření ve věci žalobce a dále shrnul, že nejsou dány objektivní překážky, které by znemožňovaly realizaci správního vyhoštění žalobce.
11. Krajský soud po posouzení napadeného rozhodnutí však dospěl k závěru, že není nepřezkoumatelné, z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Rozhodnutí je dostatečně odůvodněno a je plně srozumitelné. V této souvislosti je také nutné zmínit, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak podrobně by mu mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky

Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017 - 35).

12. Zajištění, případně jeho prodloužení, představuje mimořádný institut cizineckého práva. Uložení zvláštních opatření má proto obecně přednost před zajištěním cizince. Zvláštní opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců však zároveň musí být skutečně účinné a cizinec musí být schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 12. 10. 2016, č. j. 10 Azs 102/2016-56, body 35-43, nebo ze dne 8. 3. 2017, č. j. 10 Azs 26/2017), ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince nelze přistoupit, pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit. Vzhledem k tomu, že žalobce na otázku správního orgánu uvedl, zda má v úmyslu po dobu trvání správního řízení vycestovat mimo území České republiky, uvedl, že *by pokračoval dál do Itálie, tady zůstat nechce*, nebylo namístě rozumně očekávat, že by žalobce dobrovolně vyčkával na území České republiky a nemařil či neztěžoval výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.
13. Námitka nepřiměřené délky zajištění bez dostatečného odůvodnění a objasnění konkrétní fáze správního řízení neobstojí. Zákon o pobytu cizinců umožňuje prodloužit dobu trvání zajištění i nad základních 180 dnů, a to za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí /srov. § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců/.
14. V době vydání rozhodnutí o posledním prodloužení měl žalovaný již potvrzeno, že byl vydán náhradní cestovní doklad žalobce a stejně tak byl již stanoven přesný datum realizace správního vyhoštění na den 14. 3. 2023 prostřednictvím agentury FRONTEX. Tedy žalovaný rozhodl o prodloužení doby zajištění žalobce na základě zcela konkrétních důvodných skutkových okolností. Doba prodloužení zajištění o 20 dní byla přitom stanovena v souladu s předpokládaným datem realizace vycestování žalobce a s přihlédnutím k případnému posunu vycestování, pokud by k němu muselo dojít prostřednictvím komerčního letu. Tedy soud je jednoznačně toho názoru, že prodloužení doby zajištění bylo v souladu se zákonem o pobytu cizinců, neboť bylo odůvodněno jednoznačnými skutkovými okolnostmi, přičemž prodloužení doby zajištění bylo dáno zpožděním ze strany třetích zemí při vystavení náhradního cestovního dokladu. Nadto soud u žalovaného a následně rovněž z předloženého správního spisu ověřil, že dne 14. 3. 2023, tedy v den doručení žaloby, byl žalobce propuštěn ze Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty a předán policejní eskortě Ředitelství služby cizinecké policie, oddělení doprovodu letadel, za účelem transferu do země původu.
15. Jak vyplývá z § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, policie je oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně, je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění. Nezbytnost prodloužení zajištění v posuzované věci byla vyvolána nutností zajistit leteckou přepravu žalobce do země původu.
16. S ohledem na shora uvedené vyhodnotil krajský soud žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Pro úplnost krajský soud dodává, že s ohledem na bezodkladné rozhodnutí o věci samé nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalované jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
19. O odměně ustanoveného opatrovníka bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 3. dubna 2023

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně